

Dosarul nr. 3ra-544/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (Gh. Stratulat)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (L. Bulgac, S. Gîrbu, V. Buhnaci)

ÎNCHEIERE

15 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului depus de Inspectoratul General al Poliției,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Nicolae Racoveț împotriva Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratului General al Poliției cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 27 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției și a fost menținută hotărârea din 05 septembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă:

La data de 07 septembrie 2017, Nicolae Racoveț a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratului General al Poliției cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 26 iunie 1999 a fost angajat în cadrul structurilor MAI, prin ordinul nr. 80ef, cu gradul de plutonier major de poliție, în baza fișei matricolă cu numărul personal R-041929.

A menționat că, la 27 iunie 1999, a exercitat funcția de inspector inferior de sector al IP sec. Botanica Chișinău; la 06 iunie 2001 – polițist al campaniei de patrulă și santinelă al IP Botanica; la 21 martie 2003 – polițist al Izolatorului de detenție provizorie al IP mun. Chișinău; la 06 septembrie 2004 – polițist al centrului de triere a vagabonzilor și cerșetorilor din mun. Chișinău; la 19 septembrie 2008 – inspector de serviciu al centrului de triere a vagabonzilor și cerșetorilor al IGP Chișinău; la 25 februarie 2010 – inspector de serviciu al centrului de triere a vagabonzilor și cerșetorilor al CGP Chișinău; la 05 martie 2013 – inspector inferior de patrulare al CGP Chișinău; la

15 martie 2013, prin ordinul nr. 55ef din 13 martie 2013, a încetat activitatea în cadrul MAI.

A susținut că, după cum urmează din activitatea sa, în perioada 21 martie 2003 și de până la 05 martie 2013, a activat în cadrul izolatorului de detenție și centrului de triere.

A indicat că, la 18 iulie 2017, în adresa Ministerului Afacerilor Interne, a fost expediată cererea cu solicitarea recalculării vechimii în muncă cu avantaje două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu, pentru perioada 21.03.2003 – 05.03.2013.

Prin răspunsul MAI nr. 10/R-345/17 din 21 iulie 2017, expediat cu aviz de recepție la 25 iulie 2017 și parvenit în adresa reprezentantului petentului la 27 iulie 2017, i-a fost comunicat că la 20 iulie 2017 cererea a fost expediată spre soluționare către Inspectoratul General al Poliției. Luând în considerație că pârâtul nu a reacționat la cererea inițială în termenul stabilit de 30 zile, reclamantul a expediat în adresa pârâtului, la 25 august 2017, cererea prealabilă cu solicitarea obligativității recalculării vechimii în muncă cu avantaje și ulterior, la 16 august 2017 a fost expediat răspunsul în adresa reclamantului, recepționat la 26 august 2017, prin care i s-a refuzat în recalcularea vechimii în muncă cu avantaje.

A solicitat Nicolae Racoveț anularea actului administrativ nr. 34/3-R-293/17 din 10 august 2017 și obligarea pârâtului de a efectua pentru recalcularea vechimii în muncă pentru perioada 21 martie 2003 – 05 martie 2013, cu avantaje, două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu, precum și încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

Prin hotărârea din 05 septembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă parțial acțiunea depusă de Nicolae Racoveț și a fost anulat răspunsul Inspectoratului General al Poliției nr. 34/3-293 din 10 august 2017, adresat lui Racoveț Nicolae, a fost obligat Inspectoratul General al Poliției de a efectua lui Nicolae Racoveț, recalcularea vechimii în muncă pentru perioada 21.03.2003 – 06.09.2004, în cadrul Izolatorului de Detenție Provizorie al IP mun. Chișinău și al CGP mun. Chișinău, a fost încasat de la Inspectoratul General al Poliției în beneficiul lui Nicolae Racoveț cheltuielile de asistență juridică în sumă de 2000 de lei. A fost respinsă acțiunea depusă de Nicolae Racoveț împotriva Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea actului administrativ și obligarea efectuării recalculării vechimii în muncă cu avantaje.

La data de 06 septembrie 2018, Inspectoratul General al Poliției a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 27 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel și-a întemeiat soluția pe prevederile art. 16 alin. (2) și alin. (5), art. 6 alin. (2), 33 alin. (2) din Legea cu privire la sistemul penitenciar nr. 1036-XII din 17 decembrie 1996 și pct. 8 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și a stabilit că la 21.03.2003-08.07.2003, Nicolae Racoveț a activat în calitate de polițist al Izolatorului Detenție

Provizorie al IP mun. Chișinău, iar în perioada 08 iulie 2003-06 septembrie 2004 – polițist al Izolatorului de Detenție Provizorie al CGP al mun. Chișinău, ceea ce se confirmă prin certificatul nr. 15769 din 18 octombrie 2017 eliberat de Inspectoratul General al Poliției. Or, conform pct. 5 al Statutului executării pedepsei de către condamnați, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 583 din 26.05.2006, noțiunea de penitenciar include în sine și locurile de detenție provizorie pentru persoanele față de care a fost aplicată măsura arestului preventiv, prin instituții penitenciare, înțelegându-se și izolatoarele de urmărire penală/izolatoarele de detenție provizorie.

Colegiu instanței de apel a considerat important de a evidenția faptul că prima instanță corect a reținut ca fiind neîntemeiată pretenția privind recalcularea vechimii în muncă pentru perioada în care a activat în cadrul Centrului de Triere a vagabonzilor și cerșetorilor al CGP mun. Chișinău, deoarece actele pricinii denotă faptul că, Racoveț Nicolae a activat în calitate de polițist (06.09.2004-19.09.2008), ulterior în calitate de inspector de serviciu al Centrului de triere a vagabonzilor și cerșetorilor al CGP mun. Chișinău (19.09.2008-05.02.2010) și în perioada 05.02.2010-05.03.2013 a activat în calitate de inspector de sector al Centrului de triere a vagabonzilor și cerșetorilor al CGP mun. Chișinău. Or, activitatea în cadrul acestui Centru, nu cade sub incidența condițiilor pentru care s-ar efectua calculul vechimii în muncă, în condiții avantajoase, deoarece scopul general al funcției și anume plasarea și supravegherea boschetarilor în cadrul Centrului de triere al vagabonzilor și cerșetorilor, nicidecum nu presupune deținerea și tratarea bolnavilor contagioși și bolnavilor psihici.

În asemenea circumstanțe instanța de apel a evidențiat că, prima instanță în întemeiat și legal a concluzionat că, urmează a fi admise pretențiile lui Racoveț Nicolae privind anularea răspunsului Inspectoratului General al Poliției nr. 34/3-R-293/17 din 10 august 2017, cu obligarea Inspectoratului General al Poliției de a efectua recalcularea vechimii în muncă pentru perioada 21.03.2003-06.09.2004 lui Racoveț Nicolae care a activat în cadrul Izolatorului de Detenție Provizorie al IP mun. Chișinău și al CGP mun. Chișinău și totodată corect a respins ca neîntemeiate pretențiile reclamantului privind obligarea anulării actului și efectuării recalculării din motiv că Ministerul Afacerilor Interne în cazul din speță este pârât necorespunzător.

La fel, a conchis instanța de apel că, prima instanță întemeiat a încasat de la Inspectoratul General al Poliției în beneficiul reclamantului și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 2000 de lei.

La data de 12 martie 2019, Inspectoratul General al Poliției a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe și urmează a fi casate în baza art. 432 alin. (2) lit. a) și c) CPC și anume pentru interpretarea eronată a legii și neaplicarea legii ce urma să fie aplicată.

A indicat că reclamantul a solicitat recalcularea vechimii în muncă cu avantaje pentru perioada efectuării serviciului în cadrul batalionului serviciului escortă și pază al CGP mun. Chișinău de la 21 martie 2003 – 06 septembrie 2004 și de la 06 septembrie

2004 – 05 martie 2013 în cadrul Centrului de triere a vagabonzilor și cerșetorilor a CGP mun. Chișinău, în conformitate cu prevederile Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 din 23 iunie 1993 și ordinul MAI nr. 96 din 20 martie 2018 cu privire la recunoașterea unor înlesniri pentru stabilirea pensiei anumitor categorii de funcționari publici cu statut special și militari din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, reclamantului Nicolae Racoveț prin confirmarea eliberată i s-a calculat vechimea în muncă cu avantaje pentru perioada în cadrul serviciului escortă și pază al CGP mun. Chișinău, prin urmare acțiunea depusă de ultimul urma a fi respinsă.

La fel, recurentul a menționat că instanțele de judecată ierarhic inferioare neîntemeiat au admis și cerința reclamantului cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică, deoarece reclamantului i-a fost recalculată vechimea în muncă, iar examinarea cauzei în prima instanță intenționat au fost tergiversate.

Examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

După cum rezultă din speța litigiul a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a emis decizia contestată la 27 noiembrie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul depus la 12 martie 2019 este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2, 3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2,3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Inspectoratul General al Poliției nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul Colegiului consideră că recursul depus de Inspectoratul General al Poliției nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2,3,4) al Codului de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230, 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 433 lit. a) al Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Inspectoratul General al Poliției se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru